

og have været Gjenstand for en omfattende Behandling i det andet Thing, er en Mangel paa tilstrækkeligt Hensyn ikke alene imod Regjeringen, men ogsaa imod det andet Thing, en Mangel paa Hensyn, som jeg skjønner i dette Dieblil er af saa meget mere uheldig Natur, som vi sidde i Fællesudvalg som Repræsentanter for begge Thing, der skulle arbejde paa at enes om Finantsloven for næste Finantsaar. Det forekommer mig, at d'Herren ved nu saa brat at overføre Traaden for disse Forslags Bedkommende jo ganske vist i fuld Udstrækning opretholde den Politik, som de have søgt at indføre her i Thinget i de senere Samlinger, nemlig at lade Alt visne, men jeg skjønner, at det vilde have været en bedre Hensyntagen til Andres Meninger og Standpunkter, naar de i det Mindste lode Sagerne gaa videre og være Gjenstand for Forhandling. Jeg skal derfor tillade mig at gjøre en lille Indsigelse imod, at en videre Behandling af disse Spørgsmaal nægtes.

Clausen: Naar det ærede Medlem, som nu satte sig, mente, at det var nogen Mangel paa Hensyntagen til det andet Thing, om vi gik til at forkaste disse Lovforslag, saa vil jeg dog erindre om, at dette Lovforslag, som vi behandle her, er jo intet nyt Lovforslag; det er et Lovforslag, der flere Gange er vendt tilbage til os, og som vi aldrig have kunnet gaa ind paa. Der er vist Mange her i denne Sal, der forundre sig over, at Regjeringen overhovedet er kommen til Rigsdagen igjen med et saadant Lovforslag. Naar nu den høitærede Finantsminister tillægger Dprøret Skylden for de økonomiske Kalamiteter, der ere til Stede paa St. Croix, saa tror jeg, og det har jeg hævdet tidligere, at denne Opfattelse er fuldstændig urigtig. Det Lovforslag, som her foreligger, kan ikke være foranlediget ved Dprøret. Ganste vist, den Gang Dprøret havde været, forøgede man Hærstyrken, og man har gjentagne Gange søgt ved Lov at faae denne Forøgelse slaaet fast, saaledes at Statskassen skulde bære Udgiften, og her ved dette Lovforslag vil man nu yderligere have den forøget. Men de Forsøg, man har gjort i den Retning, ere fuldstændig ubesøiede, thi Dprøret giver ingen som helst Anledning til Forøgelse af Hærstyrken paa de bestindiste Der. Jeg vil erindre om, at da Dprøret udbrød i Frederikssted, var der intet Militær der til Stede. Den Gang vi havde Sagen til Behandling, bleve vi bekendte med, at der i Forhøret var fremkommet Udtalelser, som godtgjorde, at dersom der blot havde været 14—16

Mand til Stede i Frederikssted, vilde Dprøret fuldstændig have kunnet være dæmpet i Begyndelsen. Der var imidlertid intet Militær til Stede. Skjøndt man vidste, at det var Skiftedag, og at alle de Sorte vilde samle sig i Byen, og at der var Gjæring i Gemhytterne, skjøndt Planterne havde været samlede og vidste, at denne Gjæring var til Stede, og havde overveiet, hvilken Holdning de skulde indtage dertil, og skjøndt det var anmeldt for Autoriteterne, at der var Fare paa Færde denne Dag, saa havde man dog alt Militæret borte fra Byen, og det var Grunden til, at Dprøret kom til Udbrud. At man ikke behøver at forøge Militærstyrken af Hensyn til Dprøret, fremgaar jo ogsaa deraf, at, skjøndt Dprøret havde grebet vidt om sig over det Meste af Den, var dog det til Stede værende Militær tilstrækkeligt til at kunne dæmpe det, endog efter at det var kommet i lys Lue. Nei, Dprøret berettiger ikke til, at man forlanger større Udgifter til Militærvæsenet. Jeg kan ikke se bedre, end at det, naar man lige strax forstærker Militæret derovre, kun vilde være ligesom for at dække den Malakonduite, der var vist fra Autoriteternes Side, idet de havde trukket Militæret bort fra det farlige Sted, det Sted, hvor de netop maatte berygte Dprøret. Nu har den høitærede Regjering lige siden Dprøret tilladt denne Forøgelse af Hærstyrken og udbredt Udgifterne af Statskassen, det vil sige, at den Underbalance, der er kommen til Stede mellem Indtægter og Udgifter for Kolonierne, har Statskassen dækket saaledes, at den staar i løbende Regning mellem Statskassen og Kolonialkassen. Det er dette, vi bestandig have ment, at Regjeringen var fuldstændig uberettiget til. Naar den høitærede Finantsminister tidligere har hævdet sin Berettigelse — i Dag synes jeg just ikke, at han har hævdet den saa stærkt — vil jeg sige, at dersom han er berettiget til saaledes som løbende Mellemregning at dække Underbalancen, som væsentlig er foranlediget af Militærudgifterne, med Statskassens Midler, hvorfors kommer han da med disse Lovforslag? Saa behøves de jo slet ikke! Saa kan det jo blive ved at gaa, som det er gaaet hidtil med den militære Styrke derovre; det vil jo være meget mere roligt for Finantsministeren end at maatte komme til os og forlange disse Bevillinger. Nei, det forekommer mig, at naar den høitærede Finantsminister kommer og forlanger denne Lov, erkjender han dermed, at det dog ikke kan blive ved at gaa paa den Maade, at lade Mellemregningerne løbe op til uhyre Summer. Nu